

Sygn. akt XVII Ka 800/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym – Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Andrzejewski

Protokolant: stażysta Anna Kujawińska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego z art. 119 § 1 kw, art. 43 ust. 1 Wychowanie w trzeźwości

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego P.w Poznaniu

z dnia 15 kwietnia 2016 r. , wydanego w sprawie sygn. akt (...),

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. obniża wymierzoną obwinionemu w punkcie 1 karę grzywny do kwoty 50 (pięćdziesięciu) złotych,

b. obniża kwotę wskazaną w punkcie 2 wyroku do kwoty 6,50 złotego

1. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

2. zwalnia obwinionego od kosztów za postępowanie odwoławcze w tym odstępuje od wymierzenia mu opłaty za drugą instancję.

Jerzy Andrzejewski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy P.w Poznaniu, wyrokiem z dnia

15 kwietnia 2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt: (...), uznał obwinionego A. S. za winnego dwóch wykroczeń: kradzieży alkoholu o łącznej wartości 16,35 zł – kwalifikowanej z art. 119 § 1 k.w. oraz spożywania alkoholu w miejscu publicznym – kwalifikowanego z art. 43 1 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i wymierzył mu karę 100 zł grzywny oraz zobowiązał go do zwrotu równowartości ukradzonego mienia w kwocie 16,35 zł oraz obciążył go kosztami postępowania.

Wyrok ten zaskarżył obwiniony, podnosząc, iż co prawda ukraść dwie butelki wódki, jednak tę o pojemności 0,2 l i cenie 9,85 zł zwrócił pracownikowi sklepu po ujęciu go za linią kas. W konsekwencji skarżący zarzucił rozstrzygnięciu niewspółmierność kary i wadliwą wysokość obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, Sąd Okręgowy zwraca przy tym uwagę, że zarzuty tej treści skarżący podnosił już w treści sprzeciwu od wyroku nakazowego, jednak nie zostały one nie tylko rozważone, ale nawet nie została podjęta próba ich zweryfikowania przez Sąd Rejonowy.

Lektura apelacji prowadzi do wniosku, iż skarżący zarzucił przede wszystkim błąd w ustaleniach faktycznych (w zakresie wykroczenia kradzieży), który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Tytułem wstępu należy jedynie przypomnieć, iż błąd w ustaleniach faktycznych (error facti) przyjęty za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on więc być wynikiem nieznaności określonych dowodów lub nieprzebrnięcia dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów, wynikających z art. 7 k.p.k.. (T. Grzegorzczak, Komentarz do art. 438 kodeksu postępowania karnego (Dz.U.97.89.555), [w:] T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2003, wyd. III.). Z zarzutem tym należało się zgodzić. Nadto zaś, pewne wątpliwości dostrzeżone przez Sąd Okręgowy nie zostały wyjaśnione, co winno było skutkować interpretowaniem ich na korzyść obwinionego (zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k., który został recypowany do kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w art. 8 k.p.w.).

Co prawda obwiniony przyznał się do zarzuconych mu czynów, jednak w sprzeciwie wskazał, że zabrał ze sklepu dwie butelki alkoholu – jedną o pojemności 0,1 l i cenie 6,50 zł oraz drugą o pojemności 0,2 l i cenie 9,85 zł, natomiast za linią kas wypił tylko pierwszą z nich, druga zaś została mu odebrana i zwrócona do sklepu.

Z kolei z dokumentów przekazanych przez pokrzywdzonego (k. 2) wynika, że butelka o pojemności 0,1 l kosztowała 9,85 zł, zaś ta o pojemności 0,2 l – 6,50 zł. Sąd Rejonowy tych wątpliwości nie wyjaśnił, jednak w świetle zasad doświadczenia życiowego była to niewątpliwie omyłka pracownika wypełniającego dokumenty. Trudno bowiem przyjąć, że dwukrotnie większa pojemność towaru jest prawie 1/3 tańsza niż połowa takiego towaru w innym opakowaniu. Jednocześnie wyroby akcyzowe – w tym alkohole, nie podlegają sprzedaży po niższych cenach niż ceny pierwotne. Nie mogąc na tym etapie postępowania wyjaśnić tej wątpliwości, należało ją – jako nie dającą się usunąć wątpliwość - interpretować na korzyść obwinionego.

Podobnie wątpliwości budzi treść notatki urzędowej (k.1). Sporządzający ją funkcjonariusz wskazuje, że ukradzione zostały dwie butelki alkoholu, a jedna z nich tj. o pojemności 0,1 l spożyta została przez obwinionego za linią kas, co spowodowało, że towar ten nie nadawał się do dalszej sprzedaży. Autor notatki nic jednak nie wspomina o drugiej butelce, co w świetle zasad logiki powinno prowadzić do wniosku, że druga butelka nie została naruszona i została zwrócona pracownikom sklepu – tak jak podnosi to obwiniony. Podkreślenia przy tym wymaga, że wartość ukradzionego mienia nie zawsze jest tożsama z wartością wyrządzonej szkody, co winno być każdorazowo przedmiotem analizy Sądu meriti. W niniejszej sprawie tym bardziej, jako że obwiniony podniósł te zastrzeżenia w sprzeciwie.

Reasumując, poczyniona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów co do szkody poniesionej przez pokrzywdzonego była dowolna, a Sąd ten nie dość wnikliwie ocenił okoliczności faktyczne dotyczące tej kwestii. Uznając więc, że zauważone wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść obwinionego, Sąd Okręgowy przyjął, iż co prawda obwiniony skradł dwie butelki z wódką, jednakże spożył alkohol wyłącznie z tej o mniejszej pojemności i niższej cenie, zaś druga butelka została mu odebrana podczas zatrzymania i zwrócona pokrzywdzonemu.

Jednocześnie – mając na uwadze niższą szkodę poniesioną przez pokrzywdzonego Sąd Okręgowy uznał za konieczne obniżenie wymierzonej obwinionemu grzywny. Mając na względzie wskazane przez Sąd Rejonowy okoliczności łagodzące i obciążające – Sąd Okręgowy uznał, że przy uwzględnieniu niższej wartości szkody, karą odpowiednią będzie kara 50 zł grzywny.

Ostatecznie zaś konieczne było zmodyfikowanie obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia do kwoty 6,50 zł, co też uczyniono w pkt. 1b. wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.

Uznając apelację za trafną, Sąd Odwoławczy, mając na względzie zasady słuszności, zwolnił obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania za drugą instancję.

Jerzy Andrzejewski